

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 318

гр. София, 14.01.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 14.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **362** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

[фирма], чрез управителя Д. Ч., оспорва Акт за установяване на публично държавно вземане № 01/312/02544/3/01/04/01 с изх. № 01-2600/6264*2 от 23.09.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. С жалбата е съединено и искане за спиране изпълнението на оспорения акт, предмет на произнасяне по настоящото дело.

Искането е недопустимо.

С акта за установяване на публично държавно вземане е констатирана подлежаща на възстановяване от оспорващия сума в размер на 358 652.71 лева за неизпълнение на заложените в бизнес плана показатели за устойчива заетост – създаване на нови работни места.

Настоящият съдебен състав намира, че разпоредителната част на атакувания акт не съдържа нарочно разпореждане по чл. 60, ал. 1 от АПК, обективиращо волята на административния орган да допусне предварителното му изпълнение. Волеизявление с подобен характер не представлява и констатацията на органа за дължимия 14-дневен срок на доброволно плащане на сумата, считан от момента на уведомяването. Събирането на публичните задължения е допустимо въз основа на влязъл в сила акт за установяването им – чл. 165 от ДОПК. При липсата на изрично разпореждане за предварително изпълнение АУПДВ не е изпълняем преди приключването на съдебната проверка за неговата законосъобразност. Поради това и искането за спиране на предварителното изпълнение по същество е лишено от предмет.

По правната си природа АУПДВ притежава установителен характер и по принцип не подлежи на предварително изпълнение. Дори и да се приеме обратната теза, предварително изпълнение не е допуснато и по силата на закона. Съответно в сила е общото правило на чл. 166, ал. 1 от АПК – с предявеното съдебно оспорване изпълнението на административния акт е спряно, т.е. жалбата автоматично е произвела суспензивен ефект. Преценено от тази гледна точка, искането за спиране на

изпълнението е недопустимо поради отсъствието на правен интерес, тъй като целта на търсената защита е постигната с упражняването на правото на жалба срещу административния акт.

Изложеното мотивира съда да остави без разглеждане искането и да прекрати съдебното производство в тази му част.

Воден от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 48 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на [фирма] за спиране на изпълнението на Акт за установяване на публично държавно вземане № 01/312/02544/3/01/04/01 с изх. № 01-2600/6264*2 от 23.09.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” и ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 362/2021 г. по описа на Административен съд – София-град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Делото да се докладва на председателя на съда за образуване на отделно производство по жалбата срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 01/312/02544/3/01/04/01 с изх. № 01-2600/6264*2 от 23.09.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”.

СЪДИЯ: